መርዙ

እነሆ ሁለት ባል እና ሚስቶች መኖራቸው ተነገረ፡፡ ግን ፈጽሞ ሊስማሙ አልቻሉም ተባለ፡፡ ቤታቸው የትዳር ቤት ሳይሆን አፍጋኒስታን ይመስል ነበር፡፡ አንዳንድ ጊዜ እንዲያውም ለምን ሊጋቡ እንደቻሉ ሁለቱንም ያስገርማቸዋል፡፡ አንድ ደራሲ Men from Mars and women from Venus የሚል መጽሐፍ ጽፏል፡፡ እንደተፈጥሯቸው እና ጠባያቸው ቢሆን ኖሮ ወንድ እና ሴት ተጋብተው መኖር የማይችሉ ፍጡራን ነበሩ ነው ጠቅላላ ሃሳቡ፡፡ የትዳር የዘለቄታ ፎርሙላም ይህንን እውነታ ከመረዳት ይመነጫል ባይ ነው፡፡

ታድያ እነዚህኞቹ ከዚህም የባሱ ናቸው፡፡ ኢትዮጵያ እና ጣልያን፣ እንግሊዝ እና አርጀንቲና፣ አሜሪካ እና ቬትናም፣ ይመስላሉ፡፡

አንዳቸው የሚናገሩት ለሌላቸው አይጥምም፡፡ እንዋደዳለን ብለው ሳይሆን እንበሻሻቃለን ብለው የተጋቡ ይመስላሉ፡፡ ሁለት ተቀዋዋሚ ፓርቲዎች አንድ መንግሥት መሥርተው እርስ በርስ መከራ የሚያዩበት ሀገር ሆኗል ቤታቸው፡፡ «ትዳር ማለት ከውጭ ያሉት እንግባ እንገባ፣ ከውስጥ ያሉት እንውጣ እንውጣ የሚሉበት ነው» የተባለው የተፈጸመው በእነርሱ ነው፡፡

በቤታቸው ቀስ ብሎ የሚናገር የለም፡፡ ባልም ይጮኻል፣ ሚስትም ትጮኻለች፤ እነርሱንም ተከትትሎ ቤቱ ራሱ ይጮኻል፡፡ የሚገርመው ነገር በሩ ሲከፈት ይጮኻል፤ ቴሌቭዥኑ ይጮኻል፤ ጠረጴዛው ሲሳብ ይጮኻል፤ ወንበሩ ሲጎተት ይጮኻል፤ ሁሉም ይጮኻል፡፡

ከአማርኛ ድምፆችች ሁሉ «ዬ» የምትባለው ድምፅ እዚህ ቤት እንዳትደርስ ተከልክላለች፡፡ «እንትናዬ» እየተባለ ሲጠራ ሰማሁ የሚል የለም፡፡ «እ አንተ፣ እ አንቺ፣ ስማ፣ ስሚ» ቤቱ የወታደር ካምፕ ነው የሚመስለው፡፡

እናም ሁለቱም መረራቸው፡፡ መፋታት አሰቡ፤ ግን ፍርድ ቤት ምን እንደሚወስን አይታወቅም፡፡ ለአንዱ አብልጦ ለሌላውም አሳንሶ ቢወስን ሞት መስሎ ተሰማቸው፡፡ ይኼ በቤታቸው ገብቶ የሚያነታርካቸው ሰይጣን ለሁለቱም በአንድ ጊዜ አንድ ክፉ ነገር አመለከታቸው፡፡ አንዱ ሌላኛውን በመርዝ ለመግደል፡፡ አሰቡ ሁለቱም፡፡ እናም ምናልባት መፍትሔ ይሰጠናል ብለው ወደሚያስቡበት አንድ ዐዋቂ ዘንድ ለመሄድ በየግላቸው ወሰኑ፡፡

መጀመርያ ባል ከሚስቱ ተደብቆ ዓርብ ዕለት ወደ ዐዋቂው ቤት ሄደ፡፡ እዚያም ደርሶ ችግሩን ሁሉ ነገረው፡፡ «እኔ ከሚስቴ ጋር መነታረክ ሰለቸኝ፤ አንድ ቀን እንደ ሰው ጥሩ ነገር ሳንነጋገር ይኼው አምስት ዓመት ሆነን፡፡ ነጋ ጠባ ጠብ ነው፡፡ አሁን መረረኝ፡፡ እርሷ ከግራ ጎኔ ሳይሆን ከምላሴ ነው የተፈጠረችው፡፡ የመጣሁት እርሷን ጸጥ አድርጎ የሚገድል መርዝ እንድትሰጠኝ ነው» አለው፡፡ ዐዋቂውም በሃሳቡ ተስማማ፡፡ «ነገር ግን» አለው ዐዋቂው «ሚስትህን በአንድ ቀን በመርዝ ብትገድላት ተጠርጥረህ ትያዛለህ፡፡ ስለዚህ ቀስ በቀስ የሚገድል መርዝ ልስጥህ» አለው፡፡ ባልም ተስማማ፡፡ «ይኼ መርዝ

በምግብ፣ በመጠጥ፣ በአልጋ ላይ፣ በወንበር ላይ የሚደረግ ነው፡፡ ሚስትህ ጠርጣራ ናት፡፡ ልትደርስብህ ትችላለች፡፡ ጎረቤቶችህም እንደምትጣሉ ያውቃሉ፡፡ አንድ ነገር ብትሆን ይጠረጥሩሃል፡፡

ስለዚህ ከዛሬ ጀምሮ ጠባይህን ቀይር፡፡ እያቆላመጥክ በስሟ ጥራት፡፡ አልጋዋን አንጠፍላት፣ ምግቧን ሥራላት፤ ከውጭ ስትመጣ ስጦታ አምጣላት፤ ሻሂ አፍላላት፤ ራት ጋብዛት፤ ልብሷን ተኩስላት፤ እንዴው በአጠቃላይ ተንከባከባት፡፡ ነገር ግን ምግብ ስታበላት በምግብ ላይ፣ መጠጥ ስታጠጣት በመጠጡ ላይ፣ ልብሷን ስትተኩስ በልብሷ ላይ፣ አልጋ ስታነጥፍ በአልጋው ራስጌ በኩል ይህንን መድኃኒት ቀስ አድርገህ በትንበት፡፡ ቀስ በቀስ ይገድላታል፡፡ አንተም ትገላገላለህ» አለው፡፡

ባልዬው ተደሰተ፡፡ ያላሰበውን የመፍትሔ ሃሳብ ዐዋቂው በማምጣቱ ዘሎ አቀፈው፡፡ በኪሱ የነበረውን ገንዘብም እንዳለ አወጣ፡፡ ያን ጊዜ ዐዋቂው «አሁን አትከፍልም፤ መድኃኒቱ ሠርቶ ሚስትህ ከሞተች በኋላ ትከፍላለህ፤ አንድ ነገር ግን ጠብቅ፡፡ ሚስትህ ምናልባት ጠባይዋን ለትቀይር ትችላለች፤ ያን ጊዜ መድኃኒቱ እየሠራ መሆኑን በዚህ ታረጋግጣለህ» አለው፡፡ እየፈነጠዘ መድኃኒቱን ቋጠሮ ወደ ቤቱ ሄደ፡፡

በማግሥቱ ደግሞ ሚስቱ ተደብቃ መጣች፡፡ «ባሌ ሊገድለኝ ነው፡፡ እኔኮ ባል ሳይሆን ሙቀጫ ነው ያገባሁት፡፡ ሥራው መጨቅጨቅ ብቻ፡፡ አሁን የመጣሁት ከዚህ ሰው ጋር ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ እንድትለየኝ ነው፡፡ መርዝ የለህም ወይ» አለቺው፡፡ «ሞልቷል» አላት ዐዋቂው በፈገግታ፡፡ «የፈለግከውን ያህል ልክፈለህ ስጠኝ» አለቺው፡፡

ወደ ጓዳ ገባና በጨርቅ የተቋጠረ ነገር ይዞላት መጣ፡፡ «እይውልሽ ይሄ መርዝ ነው፤ ግን በአንድ ቀን አይገድልም» አላት፡፡ ተናደደች፡፡ «እኔ ኳ ኮርኳ የሚያደርገውን ነው የምፈልገው» አለቺው፡፡ «እርሱማ አደጋ አለው፡፡ ጤነኛ የነበረ ሰው በድንገት ሲሞት መመርመሩ፣ መጠርጠሩም አይቀርም፡፡ ለእኔም ትተርፊኛለሽ» አላት፡፡ አሰብ አደረገቺና «ታድያ ምን ይሻላል?» አለቺው፡፡ «ቀስ በቀስ የሚገድል ይሻልሻል፤ እየታመመ ስለሚሞት ሰው አያውቅብሽም» አላት፡፡ ተስማማች፡፡

«አወሳሰዱ ጥንቃቄ ይፈልጋል፡፡ በምግብ፣ በመጠጥ፣ በአልጋ፣ በወንበር፣ በልብስ፣ ነው የሚሰጠው፡፡ መጀመርያ ጠባይሺን ቀይሪ፡፡ ያለበለዚያ እሺ ብሎ አይወስድልሺም፡፡ የወደድሺው ምሰዪ፡፡ እቀፊው፣ ሳሚው፣ እጅ የሚያስቆረጥመውን ምግብ ሥሪለት፤ ልብሱን እጠቢለት፤ ፈገግ ብለሽ ተቀበዪው፤ አብራችሁ ተዝናኑ፤ ከጎኑ አትለዪ፡፡ ታድያ ምግብ ስታቀርቢ፣ መጠጥ ስትሰጭው ከዚህ መድኃኒት ትንሽ ብትን አድርጊበት፡፡ ስትተኙም አልጋው ላይ በግርጌው በኩል በተን አድርጊ፡፡ ልብስ ስታጥቢም ይህንን ጨምረሽ አብረሽ እጠቢበት፡፡ በየጊዜው ቤቱን በሚገባ አዘጋጅተሽ በየጥጋ ጥጉ ይህንን በተን በተን አድርጊ፡፡ ከዚያ የፈለግሺው ሁሉ ይሳካል» አላት ዐዋቂው፡፡

በቦርሳዋ የያዘቺውን ሁሉ ገንዘብ ሠፍራ ልትሰጠው ስትል፡፡ «የምትከፍዪው ባልሽ ከሞተ በኋላ ነው» አላት፡፡ ብታደርግ ብትሠራው ሊቀበላት አልቻለም፡፡ መድኃኒቷን ይዛ የሚሆነውን ሁሉ እያሰላሰለች

ወጣች፡፡ ልትወጣ ስትል እንዲህ አላት «ባልሽ ጠባዩን መቀየር ይጀምራል፤ ያን ጊዜ መድኃኒቱ እየሠራ መሆኑን በዚህ ታውቂያለሽ»

ቤት እንደገባች ዐዋቂው ባዘዛት መሠረት ቤቷን ታዘጋጅ ጀመር፡፡ ያንን አይታው የማታውቀውን ጓዳ ጎድጓዳ መልከ መልከ ሰጠቺው፡፡ አቧራውን አራገፈች፤ ዕቃውን ቀየረች፤ ወንበር እና ጠረጴዛውን መልከ መልከ ሰጠቺው፤ ግድግዳው ታጠበ፤ አዳዲስ የጌጥ ዕቃዎች በየመልካቸው ተሰቀሉበት፡፡ ከዚያም ወደ ማዕድ ቤት ገብታ እጅ የሚያስቆረጥም ዶሮ ሠራች፡፡ መጠጡ ተገዛ፤ ቡናው ተፈላ፤ ፈንዲሻው ተፈነደሸ፤ ቤቱ ዓመት በዓል መሰለ፡፡ ሁሉም ነገር ላይ ግን መድኃኒቱ በተን ተደርጓል፡፡

ባል እንደ ለመደው አምሽቶ ከሥራ ገባ፡፡ ዐዋቂው እንዳለው ለሚስቱ ስጦታ የሚሆን ሽቱ፣ ጫማ እና አበባ ይዟል፡፡ መንገድ ላይ ከመድኃኒቱ በተን አደረገበት፡፡ ምን እንደሚፈጠር ባለማወቁ ሲፈራ ሲቸር በሩን መታ፡፡ ድሮ «ምን ትደበድባለህ ከፍተህ አትገባም» የሚለው ድምፅ ነበር የሚሰማው፡፡ አሁን አንድ እጅ ከፈተለት፡፡ ቤቱ ፏ ብሏል፡፡ «ማርዬ ደኅና አመሸሽልኝ» ሲላት ልቧ ወከከ አለ፡፡ «መድኃኒቱ መሥራት ጀመረ ማለት ነው» አለች በልቧ፡፡ እቅፍ አድርጋ ሳመቺው፡፡ ዓይኑንም ጉንጩንም አላመነውም፡፡ ከመጠራጠሩ የተነሣ «እርሷ ናት የሳመቺኝ ወይስ እኔ ነኝ የሳምኳት» እያለ ይጠይቅ ነበር፡፡ ያ ዐዋቂ ያለው እውነቱን ነው ማለት ነው፡፡

ያመጣላትን ስጦታ ስታይ «በውኔ ነው ወይስ በሕልሜ፣ ወይስ በቴሌቭዥን» አለች፡፡ «የኔ ፍቅር፣ በጣም ነው የምወድህ» አለቺና ወደ ወንበሩ ወሰደቺው፡፡ አብረው ተቀመጡ፡፡ እርሷ ምግብ ልታቀራርብ ወደ ጓዳ ስትገባ በፍጥነት ጎንበስ አለና ወንበሩ ውስጥ መድኃኒቱን በተን አደረገው፡፡

ምግቡን አቅርባ መጠጡን ልታመጣ ሄደች፡፡ አሁንም አወጣና ወጡ ውስጥ በተን አደረገ፡፡

እንደ ጉድ ተበላ፡፡ ተጠጣ፡፡ ከተጋቡ ከሁለት ወር በኋላ ጀምሮ እንዲህ እየተጎራረሱ በፍቅር በልተው አያውቁም፡፡ በሞቴ፣ አፈር ስሆን፣ እየተባባሉ ጨረሱት፡፡ መድኃኒቱ ሠርቷል አሉ በልባቸው፡፡ አምስት ዓመት ሙሉ ያልተጫወቱትን ወሬ ሲያወጉት አመሹ፡፡ አምሽተውም አልቀሩ ወደ እልፍኛቸው ገቡ፡፡ እርሷ ቀድማ ባኞ ቤት ገባች፡፡ እርሱ ተሽቀዳድሞ በራስጌ በኩል መድኃኒቱን በተን አደረገው፡፡ መጣች፡፡ ደግሞ እርሱ በተራው ባኞ ቤት ገባ፡፡ እርሷም በግርጌው በተን አደረገች፡፡ ሁሉም በተኑ፡፡ እነርሱም በፍቅር ብትን አሉ፡፡

ሌሊቱ የፍቅር ሆኖ አለፈ፡፡ ሁሉም በየልባቸው በመድኃኒቱ መሥራት ተደሰቱ፡፡ የሚችን ቀን መቼ እንደሚሆን መገመትም ያዙ፡፡

ያ ሕይወት ቀጠለ፡፡ መገባበዝ ነው፡፡ መዝናናት ነው፡፡ መጨዋወት ነው፡፡ መደዋወል ነው፡፡ መነፋፈቅ ነው፡፡ አብሮ መውጣት ነው፡፡ አብሮ መግባት ነው፡፡ ያቺ የጠፋቺው «ዬ» ተመልሳ ገባች፡፡ እርሷም እነ «ዋ»ን ይዛ መጣች፡፡ «ዋ»ም «የኔ ቆንጆ፣ የኔ እመቤት፣ የኔ ጌታ፣ የኔ ማር» የሚባሉ ዘር ማንዘሮቿን ጋበዘቻቸው፡፡ እናም ቤቱ ሞቀ፡፡

አንዳንድ ጊዜ ረስተውት የልብ የልባቸውን ያወሩ ጀመር፡፡ ለምን እንደዚያ ሊሆኑ እንደቻሉ፡፡ መደማማጥ እና መስማማት ለምን እንዳቃታቸው ያወራሉ፡፡ ወዲያው ትዝ ሲላቸው ደግሞ በየግላቸው ተደብቀው መድኃኒቷን በተን ያደርጋሉ፡፡

እየቆዩ ይኼኛው ኑሯቸው እየጣፈጣቸው መጣ፡፡ የማይጠገብ ሆነባቸው፡፡ ተገናኝተው ለመለያየት ሲጨነቁ፤ ተለያይተው ለመገናኘት ሲነፋፈቁ ጊዜ አንድ ነገር አሳሰባቸው፡፡ የቤታቸው ሙቀት ሲጨምር፣ የልባቸው ትርታ ሲንር ጊዜ አንድ ነገር አሳሰባቸው፡፡ አንዱ ለአንዱ ታዛዥ፣ አንዱ ለአንዱ አሳቢ፣ አንዱ ለአንዱ አዛኝ፣ አንዱ ለአንዱ መካሪ ሲሆኑ ጊዜ አንድ ነገር አሳሰባቸው፡፡

ሁለቱም በየልባቸው፡፡ «ይህንን የመሰለ ኑሮ ለምጄ አሁን ቢሞትብኝስ/ ብትሞትብኝስ» ይሉ ጀመር፡፡ ሞት እንዳልናፈቃቸው፣ ሕይወት አጓጓቸው፡፡ ትዳር ምን እዳ ነው እንዳላሉ፣ ፍቺ ምን እዳ ነው ብለው አዜሙ፡፡

እናም ሁለቱም መድኃኒት አድርገዋል፤ ሁለቱም፣ ለመግደል አሢረዋል፡፡ ግን እንዲህ የሚሆን አልመሰላቸውም፡፡ ደግሞ ይህንን ምሥጢር አንዱ የሌላውን አያውቅም፡፡ በዚህ የፍቅር ሞቅታ ውስጥ አንዱ ከሌላው ይህንን ቢሰማ ምን ይላል? እያሉ ተጨነቁ፡፡

ባል ሲከንፍ ወደ ዐዋቂው ቤት ገሠገሠ፡፡

እርሱም እያለቀሰ ተንበረከከ «ሚስቴን መልስልኝ፤ እፈልጋታለሁ መልስልኝ በፊት ከከፈልኩህ ሦስት እጥፍ እከፍልሃለሁ፤ ብቻ መልስልኝ፡፡ እኔ እንደዚህ መሆንዋን መች ዐወቅኩ**ሚ** እጁን እንደ ሚማጸን ሰው አቅንቶ ለመነው፡፡

«በል» አለ ዐዋቂው፡፡ «ከባድ ነገር ነው የጠየቅከኝ፤ ተነሣና እዚያኛው ክፍል ግባ» አለው፡፡ ተነሥቶ ወደዚያኛው ክፍል ሲገባ ዓይኑን ማመን አልቻለም፡፡ ሚስቱ ተንበርክካለች፡፡ እንዴት መጣች? አለ በልቡ፡፡ ሮጦ ተጠመጠመባት፡፡ «ይቅር በይኝ የኔ ማር» አለ አቅፏት እያለቀሰ፡፡ «አንተ ይቅር በለኝ እንጂ» አለቺው እንዳቀፈቺው፡፡

«ቁጭ በሉ» አለ ዐዋቂው፡፡

ተቀመጡ፡፡

«ሁለታችሁም ባልኳችሁ መሠረት መድኃኒቱን አድርጋችኋል?» ሲላቸው ተያዩ፡፡ ተደናገጡ፡፡ «አንቺም አድርገሻል?» አለ ባል፡፡ «አንተም አድርገሃል?» አለች ሚስት፡፡ «አለቅና» ተባባሉ፡፡

«አላለቃችሁም» አለ ዐዋቂው፡፡ «የሰጠኋችሁ መርዝ አይደለም» ሲላቸው ዘለው ተቃቀፉ፡፡ «እንዲሁ ተራ ቅጠል ነው፡፡ የናንተ ችግር አለመተዋወቅ ነው፡፡ ውስጣችሁ ፍቅር አለ፡፡ ግን ፍቅራችሁን መግለጥ አልቻላችሁም፡፡ ለፍቅር እድል አልሰጣችሁትም፡፡ ትዳር ብዙ በመነጋገር እና በመወያየት ሳይሆን አንዳችሁ ለሌላችሁ በማድረግ ነው የሚገነባው፡፡ አንዱ ሌላው የሚፈልገውን ካደረገ፣ ራሱ የሚፈልገውን እንዳደረገ

ይቆጠራል፡፡ ባል ለሚስት፣ ሚስትም ለባል መኖር አለባት፡፡ ባል ራሱን በሚስቱ ውስጥ፣ ሚስትም ራስዋን በባልዋ ውስጥ ማግኘት አለባት፡፡

ብዙ ባል እና ሚስቶች ለመዳር እንጂ ለመጋባት አልታደሉም፡፡ አብረው ይኖራሉ እንጂ አንዳቸው በሌላቸው ውስጥ አይኖሩም፡፡ ትዳር ማለት የሁለት ወንድ እና ሴት ወደ አንድ ጎጆ መግባት አይደለም፡፡ ባል ወደ ሚስት ሚስትም ወደ ባል ውስጥ መግባት እንጂ፡፡ ባል ራሱን ሚስቱ ውስጥ ካገኘው፡፡ ለሚስቱ የሚያደርገውን ለራሱ እንዳደረገው ነው የሚቆጥረው፡፡ ሚስትም እንዲሁ፡፡

ለወደፊቱም ብዙ አታውሩ፣ ግን ብዙ አድርጉ፤ አትዘዙ፣ ታዘዙ፤ እግዚአብሔር ሴትን ሰጥቶሃል፣ ሚስት ማድረግ ያንተ ድርሻ ነው፡፡ ለአንቺም እግዚአብሔር ወንድን ሰጥቶሻል ባል ማድረግም ያንቺ ድርሻ ነው፡፡

እንደ ተቃቀፉ ከዐዋቂው ቤት ወጡ፡፡ እነሆ ለትውስታ እንዲሆን ዛሬም ***ያንን*** መድኃኒት ትንሽ ብትን ያደርጋሉ፡፡

ከቨርጂንያ ወደ ላስ ቬጋስ ጉዞ ላይ፣ ዩናይትድ አየር መንገድ

ማስገንዘቢያ

የሃሳቡ መነሻ መንግሥቱ አሰበ የላከልኝ የቻይና ተረት ነው